AMBROSIUS MEDIOLANENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 49r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36493
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

uicio lubricę passionis. Propter ea g̃ dn̄s q̃ sedm̄ animā re ad imaginē ē sim
ilitudinē sui fecē. hoc ē racionabilē. iustū. pudicū. ineo enī ad imaginē dies.
si fis iustus ut sis imago iusticię. si fis castus. ut sis imago iusticię. si fis castus.
ut immaculati uite figura p̄fulgeat. Sciens g̃ sedm̄ corporis fragilitatē
corruptēle patere hominē. quasi iustus fragili lubricęq; naturę delicta
ēcessit. de ne forte dicat aliquis. Cur g̃ ad̄a maledicto sententięq; subia
cuit. Ut ūq̃d in iustus dis. Non utq; fi; q̃a quasi fragili atq; infirmo qd̄
caueret ante p̄scripsit. Infirm enī ñ usurpare debē fi; obedire mandatī.
ido p̄uaricationis magis reū tenuit quā plapsioni addiuit. Inilliū g̃ seue
ritatis sententia peessit. q̃a scire uoluit qd̄ scire ñ p̄fuit. nobis aū q̃ heredi
tario uinculo tenemur astricti. q̃ in hac carne sum. quę p̄ox. p̄iudicio detri
ta iam atq; assue facta peccatis. ñ poterat emergere. q̃si iustus indulsit. Ius
te enī ignouit heredi. q̃ p̄iudicio laborat auctoris. Est g̃ iusta misedia. S;
ē etiā iniusta mia. Denq; in lege scriptū ē dequod̄a. Non misereberis illi.
ē in libris regnō. legis. q̃a saul ppterea postea ēiaciit offensā. q̃a miserat
ē agag hostiū regē. quē phibuerat sententia diuina seruari. Vt si q̃s latro
mis filius depcantib; motus. ⁊ lacrimis ei conigis inflectus. absoluendum
putet eiu adhuc latrocinandi aspire affectus. nonne in nocentes tradet
ex icio q̃ libat multōq. exicia cogitantē. Certe si gladiū repmit. uincla dis
soluit. cur laxat exilio. Cur latrocinandi q̃ pot̄ clementiore uia ñ eripit
facultatē. quia uoluntatē ex torquere ñ potuit. Deinde int̄ duos hoc ē ac
cusatorē ē reū pari piculo decaptie decernentes. alterū si ñ pbasse. alterū
si ēēt ab accusatore uictus. nid qd̄ iusticię ē. inder sequet̄ si diu misereī
rei dapnet pbantē. aut diu accusator fauet q̃ pbare ñ posset addicat in
noxiū. Non pot̄ g̃ hęc dici iusta mia. In ipsa ęcclia ⁊ maxime misereri de
cē. teneri quā maxime debet forma iusticie. nēq̃s ā ēsorcio cōmunionis
abstenē breui lacrimula atq; ad tēp̄ parata. ul etiā uberioribꝫ flectib̄ cō
munionē quā plurimis debet postulare tēporib̄ facilitatē sacēdotis ex
torquear. Nonne cū uni indulget indigno. plurimos facit ad plapsionis
contagiū p̄uocari. facilitas enī uenię. incentiuū ibuet delinquendi. Hoc ido
dictū ē ut sciam̄ sedm̄ ūbū di sedm̄ racionē dispensanda ē misediam debito
rib̄. Medicē ipse si serpentī uiteri inueniat uulneris cicatricē. cū debeat rese
care ulceris uiciū ne laci serpat. tam̄ asecandi urendiq; ppositū lacēmis in
flectus egroti medicamētis tegat qd̄ ferro apiendū fuit. nonne ista inuti
lis ē mia. si ppī breuē incisionis ul exustionis dolorē corp̄ omē tabescat.
ut ipsus intereat. Recte g̃ ē sacēdos uuln̄ graue. ne laci serpat. a toto cor